

ERDÉSZETI LAPOK

AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

K Ö Z L Ö N Y E.

Kiadó:
Az Országos Erdészeti-Egyesület.

Szerkesztő:
Bedő Albert.

Megjelenik minden hónapban.

Tizennyolczadik évfolyam. VII. füzet. 1879. Juliushó.

Előfizetési díj egy évre 8 frt Az Országos Erdészeti-Egyesület azon alapító tagjai, kik legalább 150 frt alapítványt tettek, valamint a rendes tagok is a 8 frt évi tagsági díj fejében, ingyen kapják. Oly alapító tagok, kik 150 frtnál kevesebbet alapítottak 3 frt kedvezményi árért járathatják.

 Szerkesztőség és kiadóhivatal Budapesten, Lipótváros, Hold-utca, 21. szám, II. emelet.
A lap irányával nem ellenkező hirdetések mérsékelt díjért közöltetnek.

Az új erdőtörvény alkalmából.

Irta: Bedő Albert.

Lapunk jelen füzete kezdi meg az új erdőtörvény közlését. Ünnepeles alkalom ez, melyet Magyarország minden értelmes erdőbirtokosa és erdésze szívből üdvözölhet s melyet mi is a hazafiúi öröm igaz érzésével köszöntünk. Sokáig kellett várnunk arra, míg idő és körülmények megengedék azt, hogy hazánk oly erdőtörvényt nyerhessen, melynek egészséges intézményei alapját és támaszát képezik annak, hogy a magyar erdők gazdasági viszonyai, szemben az Európa minden részében forrásban lévő földmivelési és közgazdasági átalakulással, czélszerű és biztosabb fejlődést nyerhessenek.

Nagy az a vagyon, melyet erdeinkben birunk és így nagy azon anyagi erő is, mely faállományunk utján rendelkezésünkre áll. Közgazdasági helyzetünk állása pedig a megélhetés feltételeire emlékeztetőleg utal arra, hogy a földmivelés és ipar, a nemzeti és egyéni munkásság terén halaszthatlanná vált sürgős teendőink erélyes teljesítésével egy perczet sem szabad késni, s hogy ennek megfelelően az erdőgazdaság terén

és annak érdekében szintén fokozott szorgalmat kell kifejtenünk. Ily körülmények közepette s válságos idők napjaiban nyert a magyar erdőbirtok törvényt, mintha csak be kellett volna előbb várnia a földmivelés terén a hanyatlás ijesztő képe által felkorbácsolt nemzeti tevékenységnek ébredését, vagy mintha szemben e körülménnyel épen magának az erdőtörvénynek kellene igazolni azt, hogy legelső és legsürgősebb teendőink egyike az erdőgazdaság ügyének halaszthatlan felkarolására utal.

Örömmel és a bizalom jó reményével jegyezzük fel, hogy hazánkban ez időszert elötte lépett ama törekvés, melynek helyes célja, az ország legfőbb erejét képező földbirtok gazdasági és kereskedelmi viszonyainak javítása. Az állami közigazgatás körében, az egyleti és irodalmi téren egyaránt üdvös mozgalom indult meg a teendők tisztázására és határozottabb kijelölésére. És mi szívből óhajtjuk, hogy az újra-keelő munkásság hajnalán megindult tevékenység, ne csak a reggelig tartson, hanem hogy majd a dél melegével érlelt gyümölcsöket is hozzon, melyek aztán kétségkívül az erdőknek is javára válnak.

Az erdőtörvénynek közigazdasági helyzetünk válságos idejében történt létrejötte kettős jelentőséggel bír abban, hogy egyfelől épen akkor nyújtja segélyét, midőn az újra-alkotó nemzeti munkának kell megindulni, másfelől pedig, mert épen megfelelő alkalommal emlékezteti a magyar erdőbirtokosokat, a kormány-közegeket és közigazdákat arra, hogy az anyagi erő gazdag forrását bírjuk erdeinkben, melyek helyes kezelésében és felhasználásában, miután termésök általában véve nem csal, de mindig biztos, az egyéni és nemzeti vagyonszerzés örökre állandó záloga van letéve.

Erdészeti szakunknak az alkotmányos kormányzat ideje alatt történt haladását illetőleg panaszt nem tehetünk, habár másfelől kénytelenek vagyunk is beismerni, hogy nem történt meg mind az, minek a kormány közreműködésével teljesülni kellett volna, így például az erdészeti kísérletügy szervezése s a

budapesti egyetemen egy erdészeti tanszék felállítása. Ezek nélkülözésével szemben azonban bő kárpótlást nyert szakunk a hosszú időn át sürgetett erdőtörvénnyel, melynek létrejötte körül az Országos Erdészeti-Egyesület köztiszteletben álló elnöke Tisza Lajos ur ő excja kétségkívül hallhatatlan érdemeket szerzett.

Ha Magyarország erdőgazdasága a romlás és pusztulás útjáról elterelve, egykor a virágzás azon fokára emelkedhetik, melyet egy földrajzi helyzete, mint faanyagainak minősége természetsszerűen feltételeznek: a Tisza Lajos név a tisztelet és hála elismerésével úgy fog említettetni, mint a magyar erdők egyik mentője s mint most említi Franciaország Colbert ministerének nevét, ki az erdők kiméletére ama hatalmasan serkentő és örökre fennmaradt szókat mondá: „Franciaország a fahiány miatt elvesz.”

Tisza Lajosnak az erdőtörvény kidolgozása körül fáradhatlan kitartással kifejtett buzgalma, a mint ezt mindazok, kik abban részt vettek, egyhangulag igazolják, Magyarországnak még igen sok szép erdejét menté meg az elpusztulástól, melylyel a nemzeti tőke-vagyon csorbulása lett elhárítva, s e mellett nemcsak a könnyebben gondolkozó tulajdonosoknak, de utódaiknak is biztos jövedelem fenntartva. Így fogta és ítélte meg elnökének munkásságát az Országos Erdészeti-Egyesület is akkor, midőn f. évi közgyűlésén dörgő éljenek közt jegyzőkönyvileg örökité meg hálás köszönetét.

Most pedig, midőn az érdem iránti tiszteletünket és köszönetünket is elmondottuk, még amaz óhajtásunknak akarunk kifejezést adni, hogy vajha az erdőtörvény minden rendelkezése oly üdvös szellemben és irányban hajtatható végre, a mint ezt maga a törvény czélozza és lehetővé teszi, s vajha az erdőbirtokosok és erdészek kezet fogva a kölcsönös jóindulat és buzgalom egész erejével s odaadásával törekednének arra, hogy a mi jót a törvény nyújt és biztosít, azt az erdők javára valósággal is érvényesítsék.

És mi nem kételkedünk bevallani, miszerint jó reménységgel vagyunk arra nézve, hogy jelzett óhajtásunk valósággal teljesülni is fog. Igaz, hogy e részben a feladat legnehezebb része a törvény végrehajtását eszközlő szakférfiakra, az erdőfelügyelőkre fog nehezedni, az ő szép hivatásuk lesz az erdőbirtokosokat és kezelő erdészeket az erdők ügyeinek törvényszerű szolgálatára megnyerni s abban állandóan megtartani, a hol pedig szükség lesz, ott jó tanácssal vagy épen a törvény erejével rá vezetni. A törvény alkalmazása körül a közérdek ellenében gyakran kiváló mértékben előtérbe léphető személyi, illetőleg magánvagyonai, érdekeknél fogva pedig épen nem könnyű lesz a munka, mely tehetségök és szorgalmuk ernyedetlen szolgálatát várja s ugyan ezért csak óhajtánunk kell azt is, hogy közügyünk ezen ágazatának szolgálatára szakunknak szakképzettségben és tapasztalatokban legkiválóbb tagjai vállalkozzanak, mert az ő munkásságuk jóságának mértékétől függ a magyar erdőgazdaság további hatalmas fejlődése; s mert az ő rendeltetésök az erdészeti körében ama jó és elfogulatlan törzskari tiszteteket képviselni, kik minden adott viszony között a helyzet magaslatán állva üdvös tanácsokkal szolgálhatnak.

Magyarország hála Istennek már elég számos derék szakférfiut bir, csak meg kell jelenni az Országos Erdészeti-Egyesület közgyűlésén s látni az ott jelenlévőket vagy szemügyre venni az egyleti tagok névsorát, melyek eléggé igazolják, hogy az állami és magán erdészeti szolgálat körében bőven találkozhatnak nemcsak a jók, de a jelesek is, kik szakunk eme fontosabb szolgálatára képesek.

Végül szabad legyen azt is megemlítenünk, hogy az Országos Erdészeti-Egyesület, az erdőtörvény alkalmazása körül felmerülő teendőknél is szívesen közreműködik mind abban, mi erdészeti közérdekünk szempontjából segítyet igényelheti, valamint szívesen nyújtand segédkezet azoknak is, kik jó tanácsát birni kívánják.